

Evanghelia zilei de luni: O lampă aprinsă

Comentariu la Evanghelia de luni din săptămâna a 25-a din Timpul de peste an: „Nimeni, după ce a aprins o candelă, nu o ascunde sub un vas, nici nu o pune sub pat, ci o pune pe candelabru, pentru ca cei care intră să vadă lumina” (Luca 8, 16). Dumnezeu a făcut din creștin un felinar care luminează calea către viața adevărată.

Evangelie (Lc 8,16-18)

„Nimeni, după ce a aprins o candelă, nu o ascunde sub un vas, nici nu o pune sub pat, ci o pune pe candelabru, pentru ca cei care intră să vadă lumina. Căci nu este nimic ascuns care să nu fie cunoscut și să nu iasă la lumină. Aveți grijă, așadar, cum ascultați, pentru că celui care are i se va mai da, iar celui care nu are i se va lua și ceea ce crede că are”.

Comentariu la Evanghelie

Pilda lui Isus este simplă: nu are rost să aprinzi o lumină ca să nu lumineze, sau să vrei să primești oaspeți într-o casă cufundată în întuneric. Mai întâi trebuie luminată casa, și abia apoi oaspeții pot locui în ea. Tot astfel, creștinul este cineva care poartă în inima sa lumina lui Cristos, acea „lumină adevărată, care

luminează pe tot omul” (Ioan 1,9). Creștinul poate să lumineze prin viața sa locurile întunecate ale acestei lumi. Pentru ca să nu i se răpească această putere, trebuie să stăruie în a lua aminte, în a „asculta” bine, în a deschide urechile sufletului la cuvântul lui Dumnezeu și să fie mereu gata să fie lumină pentru ceilalți, pentru a nu se transforma într-o lampă stinsă.

Această lumină a fost deja sădită în noi la botez. În acea zi, Dumnezeu ne-a dăruit lumina credinței, am fost făcuți „fii ai luminii”. A fost cea mai luminoasă zi din viața noastră. Preotul le-a spus părinților și nașilor noștri, în timp ce le înmâna o lumânare aprinsă: „Primiți lumina lui Cristos”. Un gest și niște cuvinte prin care Biserica ne invită să răspândim acea lumină. N-ar avea sens ca Cineva atât de luminos pentru lume, cum este însuși Dumnezeu făcut Om, să rămână

ascuns, necunoscut oamenilor. Cât de mulți suntem încă dintre creștini care luminăm prea puțin prin viața noastră, prin exemplul faptelor noastre bune, prin cuvântul prietenos! Avem nevoie să cerem în fiecare zi lui Dumnezeu să ne sporească lumina credinței, pentru ca exemplul nostru să atragă și cuvântul nostru să miște, fără ca întunericul descurajării să ne învingă.

„Este mai ușor ca soarele să nu încălzească și să nu lumineze, decât să înceteze să lumineze un creștin; mai ușor decât aceasta ar fi ca lumina să devină întuneric”[1].

Dumnezeu a făcut din creștin o torță care luminează Calea, care arată Adevărul, care indică unde este Viața adevărată. De el depinde să răspundă, îndepărtând din viața sa orice obstacol care ar putea diminua luminozitatea Evangheliei.

---

[1] Sfântul Ioan Gură de Aur, *Omilii la Evanghelia după Sfântul Matei*, nr. 15.

Josep Boira // Photo: Moodywalk
- Unsplash

---

pdf | document generat automat din
[https://opusdei.org/ro-ro/gospel/
evanghelia-zilei-de-luni-o-lampa-
aprinsa/](https://opusdei.org/ro-ro/gospel/evanghelia-zilei-de-luni-o-lampa-aprinsa/) (30.03.2026)